

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Nebesařové a soudců JUDr. Růženy Kučerové a JUDr. Mgr. Petra Košíka, Ph.D., v právní věci

žalobce: **CHANEL S.A.S.**

sídlem 135 Avenue Charles de Gaulle, Neuilly sur Seine, Francie

zast. JUDr. Jiřím Čermákem, advokátem

sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1

proti

žalovanému: **Notino, s.r.o.**, IČO: 27609057

sídlem Londýnské náměstí 881/6, Štýřice, 639 00 Brno

zast. Mgr. Ing. Zdeňkem Stanovským, advokátem

sídlem Na hutích 661/9, Praha 6

o uložení povinnosti poskytnout informace

takto:

- I. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku předložit žalobci k rukám právního zástupce písemné informace o názvech a adresách výrobců, zpracovatelů, distributorů, skladovatelů, dodavatelů a jiných předchozích držitelů veškerého zboží nesoucího označení CHANEL, jež žalovaný dovážel, skladoval,

objednával, nabízel k prodeji nebo prodával; a dodaném, přijatém nebo objednaném množství a o ceně obdržené za takové zboží, to vše za období od 15.2.2015 včetně až do dne, kdy žalovaný tuto povinnost splní.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 66 275 Kč k rukám právního zástupce JUDr. Jiřího Čermáka do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou dne 9.5.2018 domáhal s odkazem na § 3 z.č. 221/2006 Sb. uložení povinností žalovanému poskytnout informace. V žalobě uvedl, že je předním výrobcem luxusního zboží, zejména parfémů a kosmetických výrobků, které jsou vyráběny a distribuovány pod různými značkami, chráněnými ochrannými známkami. Žalobce je m.j. majitelem slovní mezinárodní ochranné známky CHANEL č. 1190042 (WIPO-CZ), zapsané dne 8.7.2013 pro tř. 3 (kosmetiku, parfémy, toaletní potřeby). Žalobce vyrábí a distribuuje výrobky v kategorii tzv. „luxusního zboží“. Toto zařazení vyplývá na jedné straně ze samotné povahy výrobků, jež jsou vyráběny ze vzácných a nákladných surovin s využitím pokročilých technologií, na druhé straně pak z image příslušné značky, kterou žalobce udržuje a chrání za cenu vysokých investic vynakládaných do velmi náročné propagační a reklamní politiky. V rámci EU a EHP jsou pro všechny výrobky žalobce výhradně distribuovány skrze systém selektivní distribuce, v němž je pro určité území okruh schválených distributorů omezen pouze na ty, kteří splňují objektivní kritéria kvality. S těmi pak žalobce uzavírá (vertikální) dohody. Žalobce dále uvedl, že hlavním účelem používání systému selektivní distribuce je ochrana kvality a image značek luxusního zboží. Použití tohoto systému bylo shledáno přípustným jak podle evropských pravidel hospodářské soutěže, tak judikaturou soudního dvora EU. V této souvislosti žalobce zdůraznil, že přípustnost jeho systému selektivní distribuce byla výslovně potvrzena rozhodnutími francouzských soudů.

2. Žalovaný provozuje řetězec kamenných obchodů pod značkou NOTINO a internetové obchody, kde prodává různé zboží z oblasti parfumerie a kosmetických výrobků, včetně výrobků žalobce. Žalobce zdůraznil, že žalovaný nebyl nikdy schválen jako distributor výrobků žalobce, jeho obchody ani e-shopy nejsou součástí žalobcova systému selektivní distribuce. Žalovaný dále prodává padělané výrobky, zejména na iperfumy.pl. Donedávna žalovaný prodával bez souhlasu žalobce testery a rozlévané vzorky výrobků žalobce, jež nebyly určeny k prodeji. Až na základě výzvy žalobce žalovaný od tohoto jednání upustil. Žalobce dále uvedl, že žalovaný nadto prodává výrobky žalobce určené pro trh mimo EHP, což podrobně rozvedl s tím, že žalovaný se tak dopouští nedovolených paralelních dovozů. V této souvislosti odkázal na systém kódování výrobků žalobce a posudkové listy výrobků prodávaných žalovaným.

3. Žalobce má za to, že žalovaný se výše popsaným jednáním dopustil podle ust- § 8/2 ZOZ neoprávněného zásahu do ochranných známek žalobce, mj. do slovní ochranné známky CHANEL s tím, že v daném případě se ust. 11 ZOZ o vyčerpání práv z výše uvedených důvodů nepoužije. Žalobce je tak oprávněn požadovat po žalovaném dle ust. § 3 z.č. 221/2006 Sb. příslušné informace.

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Prioritně namítl, že žalobce nikterak neprokazuje existenci či legitimitu modelu selektivní distribuce, kterou tvrdí. V této souvislosti žalovaný podrobně rozebral podmínky pro provozování selektivního distribučního systému v rámci právní úpravy EU. Dále

vedl, že měl zájem vstoupit do selektivního distribučního systému žalobce, byl však bez relevantního důvodu opakovaně odmítnut, čímž byl diskriminován. Tímto se takový selektivní distribuční systém (byť by existoval) stává nelegitimním, neboť omezuje hospodářskou soutěž. Žalovaný dále odmítl, že by vědomě prodával jakékoliv padělky či by prodával testery. Žalovaný rovněž odmítl, že by se dopouštěl tvrzených nedovolených paralelní dovozů s tím, že žalobce ničím neosvědčuje, že žalovaným prodávané označené výrobky byly určeny pro trh mimo EHP. Žalovaný zdůraznil, že výrobky, které nabízí na svých e-shopech v EHP, odebírá od svých dodavatelů usazených v zemích EHP. Žalovaný dále namítl, že s ohledem na výše uvedené bezdůvodné odmítání spolupráce ze strany žalobce, jeho distribuční praktiky svědčí o tom, že je srozuměn s tím, že jeho zboží putuje nekontrolovaně po světových trzích. Ve své podstatě jde o to, že žalobce jakožto distributor parfémů známých značek, zneužívá svého postavení a určuje, kdo bude jeho výrobky prodávat a jak velký podíl na trhu bude mít. Je jisté, že předm. výrobky, které se dostávají do EHP, byť mohly být původně určeny na trhy mimo EHP, byly na začátku dodacího řetězce uvedeny na trh právě žalobcem nebo s jeho souhlasem. Není pak v silách žalovaného vysledovat zdroj dodávaných výrobků až zpět k žalobci, není to ani jeho povinností. Pokud by však skutečně zboží do zemí určených doputovalo, ceny výrobků v Evropě jsou zřejmě vyšší než součet ceny výrobků určených pro země mimo EHP a nákladů na jejich přepravu do zemí EHP. Lze pak jednoznačně určit, že je vinou žalobce a politiky jeho distribuce, že své výrobky prodává ve třetích zemích za takové ceny, které následně umožňují výrobky dovést do prostoru EHP, a to se ziskem a při zachování příznivějších cen pro spotřebitele. Jak judikoval SDEU první instance ve věci *Micro Leader Business v. Evropská komise*, T-198/98 uplatňování práv duševního vlastnictví s cílem zabránit paralelním dovozům může být (ve výjimečných případech) považováno za zneužití dominantního postavení. Pokud jsou tedy opatření majitele ochranné známky zabraňující paralelním dovozům do Společenství považována za odporující soutěžnímu právo, majitel ochranné známky nesmí, a to bez ohledu na existenci komunitárního vyčerpání práv, paralelním dovozům bránit.

5. Rozsudkem č.j. 41 Cm 17/2018-104 ze dne 12.6.2019 soud žalobě v celém rozsahu vyhověl a uložil žalovanému do 30 dnů od právní moci rozsudku předložit žalobci písemné informace (znění jak shora uvedeno, pouze s rozdílem počátku období , a to od 1.1.2015) a uložil žalobci zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení v částce 45 947 Kč. Soud shledal žalobu důvodnou v části týkající se nedovolených paralelních dovozů, když dospěl na základě provedeného dokazování k závěru, že žalovaný v obchodním styku nabízí a prodává na území EHP výrobky označené ochrannou známkou žalobce Chanel, které nebyly se souhlasem majitele ochranné známky uvedeny na evropský trh, čímž se dopouští neoprávněného zásahu do práv žalobce k ochranné známce ve smyslu § 8 ZOZ. Z tohoto důvodu bylo soudem žalobě vyhověno, aniž se bylo třeba dalšími důvody žaloby. Soud však pro úplnost uvedl, že žalobce přes výzvu soudu neprokázal, že žalovaný prodává rovněž padělky. Z druhé strany soud shledal za prokázané, že žalovaný v minulosti porušoval práva žalobce k ochranné známce Chanel i tím, že nabízel k prodeji na svých internetových stáncích testery a rozlévané vzorky, které nebyly výslovně žalobcem k prodeji určeny. K odvolání žalovaného Vrchní soud v Praze usnesením č.j. 3 Cmo 189/2019-162 ze dne 2.12.2020 rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Odvolací soud neshledal důvodnou námitku žalovaného týkající se nedostatku aktivní legitimace žalobce a rovněž ve shodě se soudem prvního stupně shledal nedůvodnou námitku promlčení, vznesenou žalovaným. Odvolací soud se dále plně ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že žalobce v řízení prokázal, že žalovaný prodává na území EHP zboží CHANEL, jež žalobce určil k dodání do zemí mimo EHP, přičemž žalovaný svoji argumentaci ničím nedoložil, ačkoliv k tomu měl dostatek prostoru. Soudu prvního stupně však odvolací soud vytknul, že se v této souvislosti dostatečně nezabýval námitkou žalovaného, že za výjimečných okolností lze paralelní dovoz učiněný proti vůli vlastníka ochranné známky považovat za jednání, jež vylučuje právo vlastníka jej zakázat. Dle žalovaným odkazovaného rozhodnutí SDEU je zakázané, aby jeden nebo více

podniků zneužívaly dominantního postavení na vnitřním trhu nebo jeho podstatné části, pokud to může ovlivnit obchod mezi členskými státy. Základním předpokladem je však existence dominantního postavení subjektu na relevantním trhu. Odvolací soud dále k napadenému rozsudku v odůvodnění uvedl, že petit žaloby nevymezuje informace týkající se paralelních dovozů (zboží určeného do zemí mimo EHP). Je zřejmé, že žalobcem zvolená formulace návrhu výroku souvisí logicky s jeho argumentem, že žalovaný není součástí jím vytvořeného systému selektivní distribuce výrobků CHANEL a není proto „legálním“ prodejcem všech jeho výrobků; tímto systémem se však soud prvního stupně - jak výslovně uvedl - nezabýval (včetně posouzení s hlediska slučitelnosti se zásadami hospodářské soutěže). Měla-li by se prokázaná zjištění soudu odrazit ve výroku rozsudku (omezením informační povinnosti žalovaného jen na výrobky z nelegálních paralelních dovozů či ohledně neprodejných testerů a vzorků), pak bylo třeba žalobce o tomto omezení poučit.

6. Žalobce v dalším řízení v intencích závazného právního názoru odvolacího soudu upravil petit žaloby tak, že primárně požadoval po žalovaném informace ve znění jak shora uvedeno, týkající se namítaného systému selektivní distribuce výrobků Chanel. Eventuálně (sekundární petit) požadoval po žalovaném informace vztahující se výhradně ke zboží CHANEL určeného žalobcem k uvedení na trh mimo EHS a prodeje testerů nebo vzorků. Soud úpravu petitu na primární a sekundární (in eventum) připustil.

7. Soud s odkazem na výše uvedené předně konstatuje, že v dalším řízení se s ohledem na předchozí koncentraci a potvrzující právní názor odvolacího soudu již nezabýval (neotvíral dokazování) ohledně závěrů soudů obou stupňů, že žalovaný m.j. nabízí a prodává ve svých obchodech na území ČR či prostřednictvím internetových stránek kosmetické výrobky označené mezinárodní slovní ochrannou známkou CHANEL, které nebyly žalobcem jako majitelem této ochranné známky či s jeho souhlasem uvedeny na trh v evropském hospodářském prostoru (EHP). Stejně tak nebyl důvod se v dalším řízení znovu zabývat otázkou, zda žalovaný prodává padělky, když žalobce v rámci předchozí koncentrace a poučení soudem k tomuto tvrzení žádné důkazy nepředložil. Soud proto k nově předloženým důkazům žalobce týkající se prodeje padělaného zboží žalovaným nepřihlížel. Na uvedené stanovisko byli účastníci soudem výslovně upozorněni. Soud se tedy s ohledem na primární petit v dalším řízení prioritně zabýval žalobcem požadovanými informacemi z titulu namítaného systému selektivní distribuce luxusního zboží.

8. Z databáze WIPO bylo zjištěno, že žalobce je vlastníkem mezinárodní slovní ochranné známky č. 1190042 CHANEL, zapsané 8.7.2013 m.j. pro tř. výrobků a služeb 3 (kosmetika, parfémy toaletní potřeby), platné m.j. pro území České republiky a Slovenské republiky.

9. Mezi účastníky nebylo v řízení sporným, že žalovaný v rámci své podnikatelské činnosti nabízí a prodává prostřednictvím svých kamenných obchodů či internetových stránek výrobky z oblasti parfumerie a kosmetiky různých značek, a to včetně výrobků označených ochrannou známkou CHANEL. Spornou nebyla rovněž skutečnost, že žalovaný není součástí distribuční sítě žalobce resp. systému selektivní distribuce pro výrobky chráněné ochrannou známkou CHANEL.

10. Z čestného prohlášení paní I. N. B., vedoucí právního oddělení ve společnosti žalobce, ze dne 19.12.2018 vyplývá, že jmenovaná potvrzuje, že společnost Chanel distribuuje své kosmetické výrobky na trhu EU výhradně prostřednictvím selektivního distribučního systému nebo prostřednictvím CHANEL butiků, což podrobně odůvodňuje s tím, že Distribuční smlouvy společnosti Chanel jsou v souladu s francouzským soutěžním právem a soutěžním právem EU. Ve vztahu k členským státům EHP (vyjma Francie) se systém SDS společnosti Chanel zavádí buď prostřednictvím vlastních spřízněných osob společnosti Chanel nebo prostřednictvím výhradních

distributorů společnosti Chanel, jmenovaných pro konkrétní zemi. Objektivní kritéria výběru jsou prováděna nediskriminačním způsobem. V tomto ohledu je u všech kandidátů předpoklad jednat v dobré víře ve vztahu ke značce a SDS Chanel. Společnost Chanel systematicky odmítá všechny žadatele, kteří se v posledních třech letech dopustili porušení práv společnosti Chanel k duševnímu vlastnictví. Tento požadavek žalovaný nesplňuje, nebylo proto vyhověno jeho žádosti o přijetí do systému SDS. Z čestného prohlášení dále vyplývá, že pokud jde o internetový prodej, společnost Chanel schvaluje použití internetu k prodeji svých výrobků. Stejně jako další luxusní značky společnost Chanel schvaluje prodej svých výrobků pouze prostřednictvím webových stránek provozovaných jejími schválenými maloobchodními prodejci, a to za podmínky, že jejich webové stránky splňují další konkrétní kvalitativní kritéria, definovaná společností Chanel. Požadavek na to, aby schválený prodejce provozoval tři kamenné obchody min. po dobu jednoho roku, je stanoven v souladu s Pokyny EU k vertikálním omezením, které výslovně stanoví, že na základě blokové výjimky může dodavatel např. stanovit podmínku, že pokud se distributoři chtějí stát členy jeho distribučního systému, musí mít k dispozici jeden či více kamenných obchodů nebo předváděcí místnost. Jmenovaná pak potvrdila, že k uvedenému dni bylo pro Českou republiku v rámci SDS schváleno celkem 7 prodejců: V. O. – VERNIKA GROUP; J. J.; Diva Center s.r.o.; Fann Retail a.s., Tesco Stores ČR, Sephora s.r.o. a Parfumeria Douglas s.r.o.

11. Z rozsudku Odvolacího soudu v Paříži č. 11/17552 ze dne 11.9.2013 ve spojení s rozhodnutím Kasačního soudu ze dne 16.2.2016 č. 14-13.017 vyplývá, že francouzské soudy shledaly systém selektivní distribuční sítě společnosti Chanel za legitimní a povolený. Z odůvodnění rozsudku Odvolacího soudu v Nimes ze dne 3.12.2009, č. 08/1574 vyplývá, že „společnost Chanel SAS zřídila výběrovou distribuční síť svých výrobků, které jsou přípustné s tím, že se jedná o luxusní kosmetické výrobky distribuovaných podle podmínek prezentace, uchovávání a zvláštního kvalifikovaného poradenství schválenými distributory, v souladu s předpisem evropského společenství pro výjimku kategorie č. 2790/1999, zatímco se nezpochybňuje fakt, že společnost ovládá méně jak 30% trhu a nevnucuje cenu svým prodejcům.

12. Z korespondence mezi účastníky bylo zjištěno, že právní zástupce žalobce požádal přípisem ze dne 30.1.2018 žalovaného o poskytnutí informací dle § 3 z.č. 221/2006 Sb. vztahující se k období posledních 3 let předcházejících obdržení tohoto přípisu s tím, že odkázal na předchozí opakovaná upozornění (od roku 2016), a to zejména k ukončení nabídek a prodeje upravovaných výrobků nebo parfémů, které jsou určeny výhradně k vyzkoušení daných parfémů (testerů), které jsou určeny výhradně k vyzkoušení daných parfémů (testerů), což následně žalovaný uznal a zavázal se prodej testerů ukončit. Žalobce dále upozornil žalovaného s odkazem na rozsudek SDEU v případě C-59/08, že i prodej ostatních kosmetických výrobků Chanel od autorizovaných distributorů je nezákonný, neboť nedojde k vyčerpání práv k ochranné známce. Žalovaný odpověděl přípisem ze dne 6.2.2018 s tím, že splňuje podmínky selektivní distribuční sítě produktů Chanel, odmítl proto požadované informace poskytnout. Přípisem ze dne 14.2.2018 žalovaný požádal žalobce o uzavření dohody o selektivní distribuci a poskytnutí seznamu selektivních kritérií. Žalobce přípisem ze dne 24.4.2018 žádost žalovaného odmítl s odůvodněním, že žalovaný poškozuje značku Chanel svými praktikami šedé zóny do sítě Chanel.

13. Z přípisu žalovaného ze dne 28.3.2017 adres. zástupci žalobce bylo zjištěno, že žalovaný požaduje vstup do sítě selektivní distribuce žalobce, přičemž k předchozí korespondenci konstatuje, že prodej testerů bude ukončen. Ze screenshotů e-shopů žalovaného bylo zjištěno, že žalovaný na svých webových stránkách (m.j. notino.cz) nabízel k prodeji testery a rozlévané vzorky. Z fotodokumentace, předložené žalobcem, vyplývá, že testery Chanel jsou opatřeny označením „tester – není na prodej“.

14. Ze smlouvy o výhradní distribuci (anonymizované) uzavírané smluvní stranou se společností Chanel (předložené v řízení žalobcem) vyplývá, že smluvní strana bere na vědomí a souhlasí s tím, aby bylo zajištěno, že výrobky CHANEL budou distribuovány v souladu s kvalitativními a servisními podmínkami splňujícími požadavky jejich zákazníků a zachovávající prestiž její ochranné známky, provozuje společnost CHANEL selektivní distribuční síť, do které jsou zařazeni pouze distributoři nebo maloobchodníci, kteří splňují objektivní kvalitativní kritéria, na základě transparentního postupu v Příloze D, která obsahuje podrobná konkrétní kvalitativní kritéria. Ke Smlouvám s autorizovaným prodejcem byl dále uzavřen dodatek pro prodej na internetu, kde jsou dále definována kritéria pro prodej na autorizovaných internetových stránkách.

15. Soud na základě shora provedeného dokazování dospěl k závěru, že žaloba je co do požadovaného primárního petitu týkající se systému selektivní distribuce luxusního zboží důvodná. Nemůže být sporu o tom, že ochranná známka CHANEL, zapsaná pro kosmetické výrobky, zejména parfémů představuje chráněné označení pro luxusní zboží v daném segmentu trhu. Podle nařízení Komise (EU) č. 330/2010 (blokové výjimky) o použití čl. 101/3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě se systémem selektivní distribuce rozumí distribuční systém, ve kterém se dodavatel zavazuje přímo nebo nepřímo k prodeji smluvního zboží nebo služeb pouze distributorům vybraným na základě stanovených kritérií a ve kterém se tito distributoři zavazují, že nebudou prodávat toto zboží nebo tyto služby neschváleným distributorům na území, které je dodavatelem vyhrazeno pro provoz systému. Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek SDEU ve věci C-230/16 Coty Germany GmbH v. Parfumerie Akzente GmbH ze dne 6.12.2017 týkající se předběžné otázky - výkladu čl. 101/ 1 SFEU a čl. 4 písm. b) a c) nařízení Komise (EU) č. 330/2010 o použití čl. 101/3 SFEU. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že zákaz stanovený v čl. 101/1 SFEU se na zřízení systému selektivní distribuce nevztahuje, pokud jsou prodejci vybíráni na základě objektivních kritérií kvalitativní povahy, která jsou pro všechny potenciaální prodejce stanovena jednotně a nejsou uplatňována diskriminačním způsobem, pokud vlastností dotčeného výrobku vyžadují takový distribuční systém k zajištění ochrany jeho kvality a jeho správného používání. Kvalita takových výrobků nevyplývá pouze z jejich materiálních vlastností, ale též z prestižní povahy a image, jež jim propůjčuje dojem luxusu, že tento dojem představuje podstatný prvek uvedených výrobků, který je v očích spotřebitelů odlišuje od ostatních obdobných produktů, a že tudíž narušení zmíněného dojmu luxusu může ovlivnit i samotnou kvalitu těchto výrobků.

16. Podle ust. § 11/1 ZOZ vlastník ochranné známky není oprávněn zakázat její užívání na výrobcích, které byly s touto ochrannou známkou uvedeny na trh v členském státě Evropské unie nebo jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor tímto vlastníkem nebo s jeho souhlasem. Dle rozsudku SDEU ve věci C-59/08 ze dne 23.4.2009 Copad SA v. Christian Dior couture SA o předběžné otázce týkající se vyčerpání práv – výkladu směrnice Rady 89/104/EHS (směrnice byla zrušena a nahrazena směrnicí EP a R (EU) 2015/2436) vyplývá, že čl. 7/1 Směrnice (nyní čl. 15 nové směrnice týkající se vyčerpání práv) musí být vykládán v tom smyslu, že uvedení výrobku označených ochrannou známkou na trh nabyvatelem licence, který při něm nedodrží některé ustanovení licenční smlouvy (zakazující z důvodu selektivní distribuce luxusního zboží prodej takových výrobků), je provedeno bez souhlasu majitele ochranné známky. Majitel ochranné známky se může z uvedeného důvodu dovolávat práv, jež z této ochranné známky plynou, proti nabyvateli licence, pokud se prokáže, že toto porušení licenční smlouvy vede z důvodu skutkových okolností k zásahu do image elegance a prestiže, který zmíněným produktům propůjčuje dojem luxusu nebo-li k poškození dobrého jména dotyčné ochranné známky.

17. Soud na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že žalobce na území ČR provozuje legitimní systém selektivní distribuce zboží označené ochrannou známkou CHANEL, který je

slučitelný se zásadami hospodářské soutěže. Soud neshledal důvodnými námitky žalovaného, že by kritéria pro vstup do selektivního distribučního systému žalobce byla diskriminační. Pokud žalovaný poukazoval na kritérium spočívající v porušení práv ochranné známky CHANEL v posledních třech letech, jedná se o kritérium pro všechny prodejce stejné. Dle názoru soudu se jedná o kritérium kvalitativní, které má zajistit majiteli ochranné známky ochranu a správné používání ochranné známky. Stejně tak žalovaným namítané kritérium týkající se dispozice ke kamennému obchodu či předváděcí místnosti nelze považovat za kritérium diskriminační. Nemůže být sporu o tom, že k ochraně dobré pověsti a prestiže luxusních parfémů přispívá možnost potenciálních zákazníků se v rámci testerů s vůní při výběru parfému seznámit, což je v daném segmentu trhu důležité. Ostatně legitimitu selektivního distribučního systému CHANEL potvrdily i francouzské soudy, které jsou povinny se řídit stejně jako české soudy relevantními předpisy a judikaturou Evropské unie. K argumentaci žalovaného je třeba dále uvést, že předmětem tohoto řízení není řešení otázky, zda žalovaný splňuje kritéria pro vstup do systému žalobce, ale posouzení existence resp. legitimity selektivního systému žalobce na českém trhu. V této souvislosti je třeba konstatovat, že žalovaný se ve věci ochrany proti omezování hospodářské soutěže, vedené u zdejšího pod sp. zn. 2 Cm 11/2018 domáhal po žalobci (v pozici žalovaného) sdělení seznamu kritérií pro vstup do selektivní distribučního systému a postupu při autorizaci. Usnesením č.j. 2 Cm 11/2018-45 ze dne 22.10.2019 bylo řízení skončeno schválením smíru uzavřeném mezi účastníky. Soud dále odkazuje na čestné prohlášení paní I. N. B. (které nemá důvod zpochybňovat), z něhož vyplývá, že součástí SDS Chanel v České republice jsou všichni významní prodejci luxusní parfumerie, nelze tudíž hovořit o tom, že selektivní distribuční systém žalobce svými nastavenými kritérii omezuje hospodářskou soutěž na českém trhu. Spor účastníků o vstup do SDS CHANEL pak na tomto závěru nemůže nic změnit.

18. Jak bylo shora uvedeno, v řízení bylo prokázáno, že žalovaný prodává na českém trhu výrobky označené ochrannou známkou CHANEL, aniž by byl schváleným prodejcem legitimního selektivního distribučního systému žalobce. Tato skutečnost byla ostatně mezi účastníky nesporná. Z tohoto pohledu není s odkazem na shora citovanou judikaturu SDEU právně významné, zda se na tyto výrobky vztahuje vyčerpání práv, nýbrž se má za to, že k prodeji těchto výrobků na českém trhu nedal majitel ochranné známky souhlas. Za judikovaných podmínek se může žalobce jako majitel ochranné známky CHANEL dovolat svých práv proti nabyvateli licence, který porušil smluvní podmínky. Pasivní legitimize žalovaného k poskytnutí příslušných informací jako třetí osoby je dána ust. § 3 z.č. 221/2006 Sb. Jak bylo uvedeno shora, žalovaný odmítl informace žalobci poskytnout dobrovolně. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalovaný byl žalobcem opakovaně již od roku 2016 upozorňován na existenci selektivního distribučního systému na území ČR a vyzýván k poskytnutí příslušných informací. Žalovaný přesto nadále vědomě nabízí a distribuuje na českém trhu luxusní výrobky CHANEL, aniž by k tomu měl legitimní důvod, přičemž odmítá žalobci poskytnout informace o svých dodavatelích. Nelze rovněž odhlédnout od výše uvedených prokázaných paralelních dovozů ze strany žalovaného týkajících se zjištěné části zboží. Soud má za to, že s ohledem na uvedené okolnosti spočívající především ve vědomém jednání žalovaného nelze považovat ve smyslu odst. 2 cit ustanovení žalobu za nepřiměřenou k závažnosti ohrožení či porušení práva. Soud proto ze všech shora uvedených důvodů vyhověl primárnímu petitu jako ve výroku I. uvedeno, aniž se bylo třeba zabývat sekundárním petitem vztahujícím se k zakázaným paralelním dovozům.

19. Nad rámec soud konstatuje, že v dalším řízení v intencích závazného právního názoru odvolacího soudu poskytl žalovanému lhůtu k prokázání a řádné specifikaci jeho námitky zneužití dominantního postavení žalobce na relevantním trhu ve vztahu k paralelním dovozům, byť se jednalo o petit sekundární. Žalobce v této souvislosti odmítl, že by měl dominantní postavení na relevantním trhu, přičemž odkázal na rozhodnutí Komise M.7726 ze dne 16.2.2016 Coty/Procter

& Gamble Beauty Business s tím, že společnost Chanel měla v České republice v tržním segmentu prestižních vůní dle Komise tržní podíl 10-20%. Žalovaný k otázce dominantního postavení předložil znalecký posudek k vymezení relevantního trhu konkurenční/substituční kosmetiky Chanel na území ČR od 15.2.2015 do 31.12.2021 č. 420-21-2022 ze dne 28.2.2022, vypracovaný znalcem Ing. Vítězslavem Hálkem. Uvedený posudek je však svým zpracováním a závěry zcela nepoužitelný a nelze z něho dovozovat, že by měl žalobce dominantní postavení na relevantním trhu resp. v soutěžním prostředí luxusních kosmetických výrobků. O tomto závěru byli účastníci soudem informováni na ústním jednání dne 8.6.2022. S ohledem na skutečnost, že jmenovaný znalec se zjevně neorientuje v dané problematice, považoval soud za nadbytečné k návrhu žalovaného provést jeho výslech. S ohledem na výše uvedené závěry týkající se primárního petitu (nadto měl žalovaný dostatečný prostor ke své argumentaci) soud nevyhověl návrhu žalovaného na vyžádání si nového znaleckého posudku jiného znalce. Pro úplnost k sekundárnímu petitu soud dále uvádí, že na základě shora uvedených zjištění má za prokázané, že žalovaný v minulosti porušoval ochrannou známku žalobce CHANEL tím, že nabízel k prodeji na svých internetových stránkách testery a rozlévané vzorky, které nebyly výslovně žalobcem k prodeji určeny (srov. rozsudek ESD ve věci Coty Prestige Lancaster Group GmbH v. Simex Trading AG č.j. C-127/09), kdy z přípisu žalovaného ze dne 28.3.2017 výslovně vyplývá, že prodej těchto testerů nerozporoval a přislíbil žalobci ukončení této činnosti.

20. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142/1 o.s.ř. Žalobci byla přiznána náhrada nákladů za právní zastoupení dle vyhl.č. 177/1996 Sb. za řízení v prvním stupni za 7 úkonů po 2 500 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, replika ze dne 17.12.2018, vyjádření ze dne 15.5.2019 a účast na jednáních před soudem – 9.1.2019, 6.3.2019 a 12.6.2019); dále dle § 13/3 vyhlášky 7x rež. paušál po 300 Kč, s připočtením 21 % DPH v částce 4 116 Kč celkem za právní zastoupení 23 716 Kč. Žalobci byla dále přiznána náhrada hotových nákladů za pořízení překladů z francouzského jazyka v částce 20 231 Kč vč. DPH (doložené žalobcem fakturou č. 191024); s připočtením uhrazeného soudního poplatku v částce 2 000 Kč celkem k náhradě 45 947 Kč. Žalobci byla dále přiznána náhrada za právní zastoupení za odvolací řízení za 2 úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast na jednání dne 2.12.2020) a dále za řízení v prvním stupni za 4 úkony (účast na jednání dne 16.6.2021 a dne 8.12.2021, písemné vyjádření ze dne 20.4.2022 a účast na jednání 8.6.2022); 6x rež. paušál po 300 Kč; s připočtením 21% DPH v částce 3 528 Kč celkem 20 328 Kč; celkem tedy k náhradě před soudy obou stupňů 66 275 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

V Praze dne 8. června 2022

JUDr. Helena Nebesařová v.r.
předsedkyně senátu